

[Christophersen.]

frem til et positivt resultat. Det er det, vi arbejder på. Hvis den forhandlingsrunde ikke skulle føre til det af os ønskede resultat, må vi overveje, hvilke konklusioner det så får os til at drage, men vi starter altså ikke med pludselig at markere et standpunkt uden overhovedet at vide, hvilke forudsætninger det er, vi skal operere under.

Med disse bemærkninger skal jeg blot sige, at den drøftelse, der har fundet sted i dag, har jo ikke været præget af de store bevægende indlæg, men der er fremkommet synspunkter både fra regeringens side og fra partiernes side, som det kan være nyttigt at få frem på et tidspunkt, hvor vi skal i gang med forhandlinger, som vel, uden at overdrive situationen, kan blive nogle af de alvorligste og vigtigste i de sidste mange år.

Maisted (FP):

Jeg vil godt starte med vores dagsordensforslag, som hr. Christophersen desværre ikke kunne støtte. Hr. Christophersen tager fejl i, at det skulle være en konklusion af nogle forhandlinger, der ikke er ført endnu. Det er selvfølgelig en konklusion af den politik eller mangel på politik, der er ført indtil nu.

Hr. Knud Jespersens dagsordensforslag kan vi selvfølgelig ikke støtte. Vi har en helt anden opfattelse af, hvordan samfundet skal se ud, end hr. Knud Jespersen.

Ministeren ville ikke tale med fremskridtspartiet eller med mig. Der var tale om vilde overdrivelser. Ja, gid det var så vel. Men samtidig siger ministeren, at det var selvfølgelig nødvendigt at have en optimistisk indstilling dengang, der var en spekulation imod kronen. Ministeren udtalte i den situation, at der ikke var nogen ko på isen, eller hvordan det nu hedder, for at støtte en spekulation imod den danske krone. Her siger ministeren noget andet end det, han indledte med, der var altså grund til at have en anden holdning, end realiteterne bød på.

Der var en anden ting, der slog mig. Det var, at ministeren mente, at Tyskland var lige så letsindige, som vi er her i landet, men han glemte en ting. Det er, at Tyskland har et overskud på deres betalingsbalance over for udlandet, selv om de laver et såkaldt statsunderskud.

Jeg tror, befolkningen er enig med mig i, at denne debat har været næsten ligesom at række tungen ud ad vinduet. Vi har fået en bekræftelse på alle ulykkerne, og jeg kan forstå på ministeren, at han ikke har været så optimistisk, som man ellers kunne få indtryk af. Nu er det kommet frem, at vi er i en alvorlig økonomisk situation, men fremover vil man selvfølgelig komme med alle de løsninger, der er nødvendige for at klare problemerne, og man erkender samtidig, at det, man indtil nu har foretaget sig, ikke har virket efter hensigten, altså forudsætningerne for septemberforliget var ikke til stede, situationen har udviklet sig betydelig værre, end man havde kunnet forudse. Og så skulle det eneste lyspunkt være, at man dog havde fået arbejdsløsheden bragt ned på et niveau, der var betydelig lavere, end det ellers ville have været. Ja, det er jo et postulat, for havde man ført en fornuftig økonomisk politik, er det klart, at så havde arbejdsløsheden været betydelig mindre, end den er i dag. Der er altså ikke skygge af bevis for den slags påstande.

Når hr. Stetter siger, at vores politik vil være en inflationspolitik, så er det jo ikke korrekt, for vi har gang på gang påpeget, at vores politik vil føre til betalingsbalanceoverskud, og for at opnå betalingsbalanceoverskud fører man ikke inflationspolitik.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger til nogle af de synspunkter, der er fremført fra andre ordførere.

Det skal først og fremmest være til hr. Ømann, som ikke ville acceptere problemstillingen, som jeg stillede den op med hovedvægten lagt på valutaproblemerne. Hr. Ømann ville nærmest give det udseende af, at det var sådan noget, man brugte i situationen, og det var altså underforstået noget, der ikke var rimelig grund til at tage så alvorligt.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, at man kan da udmærket for min skyld diskutere, hvad man skal prioritere højest, beskæftigelsen eller valutaproblemet. Det eneste, jeg bare skal have slået fast én gang til, er, at man prioriterer overhovedet ikke beskæftigelsen, hvis man ikke vil gå ind på en løsning af valutaproblemerne; så har